



## Arrest

nr. 183 978 van 20 maart 2017  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 17 november 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 november 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 november 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 juni 2007 biedt verzoeker die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, zich aan bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen met het oog op de aangifte van een huwelijk met A. D., die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 19 juli 2007 neemt de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van huwelijksvoltrekking. Bij vonnis van 28 december 2007 verklaart de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend zoals in Kort Geding, de tegen deze beslissing ingestelde vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Op 30 september 2008 wordt aan de verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 22 297 van 29 januari 2009 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing.

Op 29 oktober 2009 wordt ten aanzien van de verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing genomen. Bij arrest nr. 43 735 van 25 mei 2010 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing. Bij arrest nr. 214.891 van 30 augustus 2011 verwerpt de Raad van State het tegen dit arrest ingestelde cassatieberoep.

Op 4 december 2009 leggen verzoeker en zijn partner A. D. voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 15 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 3 april 2012 wordt de aanvraag zonder voorwerp verklaard.

Op 21 januari 2010 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner van een Belg in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap.

Op 15 juni 2010 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Bij arrest nr. 97 187 van 14 februari 2013 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing.

Op 15 juni 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 27 september 2013 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ascendent van zijn Belgische dochter.

Op 27 maart 2014 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 25 oktober 2015 wordt de F-kaart van verzoeker gesupprimeerd.

Aan verzoeker wordt op 3 november 2016 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van dezelfde datum ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing:

*"Aan de Heer die verklaart te heten:*

*naam: C.*

*voornaam: A.S.*

*geboortedatum: (...) 1975*

*geboorteplaats: C.*

*nationaliteit: Guinee*

*In voorkomend geval, ALIAS: C. A. S. ; C. A. S. ; A. I.*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

**REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:*

*Artikel 7, alinea 1:*

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

*Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.*

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Betrokkene werd op 18.05.2009 door de CR van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens oplichting en bendevoorming.

□ 11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken;

Betrokkene is onderworpen aan een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing van 29.10.2009, aan hem betekend op 10.11.2009, dat geschorst noch opgeheven werd en een verbod inhoudt om terug te keren op het grondgebied van het Rijk gedurende 10 jaar.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Betrokkene werd op 18.05.2009 door de CR van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens oplichting en bendevoorming.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft in de loop van september 2006 een aanvraag gedaan bij het stadsbestuur van Antwerpen om te huwen met mevrouw D. A., geboren te C. op (...) 1979, van Belgische nationaliteit. Op 19 juli 2007 werd de huwelijksvoltrekking geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand. Betrokkene en zijn partner tekenden beroep aan tegen de voormelde beslissing op 17 augustus 2007. Het beroep werd op 28 december 2007 verworpen door de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen, zetelend in kort geding. De weigeringsbeslissing werd daarmee bevestigd. Verzoeker tekende hoger beroep aan. Op 03.02.2013 heeft het Hof van Beroep te Antwerpen dit beroep heeft afgewezen en de beslissing tot weigering van de huwelijksvoltrekking derhalve heeft bevestigd.

Betrokkene werd op 16 april 2008 aangehouden wegens poging tot oplichting en bendevoorming. Hij werd op 30 september 2008 opnieuw in vrijheid gesteld. Hij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker tekende op 30 oktober 2008 beroep aan tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep werd evenwel verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 29 januari 2009, per arrest nummer 22.297. Betrokkene werd op 18 mei 2009 opnieuw opgesloten uit hoofde van poging tot oplichting en bendevoorming en andere feiten gepleegd in de periode februari 2007 tot 18 november 2008. Betrokkene werd op 18 mei 2009 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Brugge voor de voormelde feiten tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar met onmiddellijke aanhouding.

Op 10.11.2009 kreeg betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten per ministerieel besluit van 29 oktober 2009. Hij werd gelast het grondgebied te verlaten en kreeg het verbod er gedurende 10 jaar terug te keren. Een verzoek tot schorsing en nietigverklaring van dit Ministerieel Besluit werd op 25.05.2010 verworpen door de RVV. Op 30.08.2011 verwierp de Raad van State het cassatieberoep tegen dit arrest van de RVV.

Een aanvraag tot vestiging in functie van zijn partner werd op 15.06.2010 verworpen. Deze beslissing (bijlage 20) is op 04.05.2012 aan betrokkene betekend. Een verzoek tot schorsing en nietigverklaring van deze beslissing werd op 25.05.2010 verworpen door de RVV.

Na een tweede aanvraag tot vestiging werd op 11.04.2014 aan betrokkene verkeerdelijk een F kaart afgegeven. Deze werd dan ook op 28.10.2015 gesupprimeerd. Het feit dat betrokkene onderworpen is aan een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing dat geschorst noch opgeheven werd en een verbod inhoudt om terug te keren op het grondgebied van het Rijk gedurende 10 jaar, verbiedt de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied en het bekomen van een verblijfstitel.

*In dit geval werd het Ministerieel Besluit niet geschorst noch opgeheven, noch heeft betrokkene een aanvraag tot schorsing of opheffing van het Ministerieel Besluit ingediend conform artikel 46bis van de wet van 15.12.1980. Gelet op bovenstaande kon betrokkene geen aanvraag gezinshereniging indienen.*

*Het feit dat betrokkene een kind heeft erkend bij een Belgische vrouw heeft kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM. blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.*

*Uit de zwaarte van betrokkenes veroordelingen blijkt dat het om hoogst laakbare feiten gaat en dat daarom het superieure belang van de staat primeert op dat van betrokkene en zijn familiale belangen. Hoedanook toont betrokkene niet aan dat het onmogelijk zou zijn voor zijn partner en het kind om hem te vergezellen naar Guinea. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene in Guinea nog twee kinderen heeft.*

*Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.*

*Vasthouding*

**REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:**

*Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid (aanhoudingsmandaat) van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:*

*Betrokkene werd op 18.05.2009 door de CR van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens oplichting en bendevoorming.*

*Betrokkene is onderworpen aan een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing van 29.10.2009, aan hem betekend op 10.11.2009, dat geschorst noch opgeheven werd en een verbod inhoudt om terug te keren op het grondgebied van het Rijk gedurende 10 jaar.*

*Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.*

*Gezien betrokkene niet in bezit is van aan geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."*

*Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. X van 14 november 2016 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing verworpen.*

*Verzoeker dient een aanvraag in voor een verblijfskaart van een burger van de Unie als ascendent van een Belg.*

*Op 8 december 2016 wordt deze aanvraag niet in overweging genomen, omdat verzoeker nog steeds het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit tot terugwijzing. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer X*

*Op 28 februari 2017 wordt verzoeker verwijderd van het grondgebied met bestemming Marokko.*

## **2. Over de rechtspleging**

*Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.*

### 3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit informatie verschaft door de verwerende partij, blijkt dat verzoeker van het grondgebied verwijderd werd op 28 februari 2017.

Gevraagd naar het belang dat de verzoeker nog zou hebben in deze zaak, gedraagt de advocaat van verzoeker zich naar de wijsheid.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De bestreden beslissing werd uitgevoerd, zodat de vraag rijst naar het actueel belang van verzoeker bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. Er worden geen elementen aangevoerd die zouden wijzen op een belang in hoofde van verzoeker.

De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep is onontvankelijk.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET